

[Handelsministeren.]

ten, at det skal erkendes, at det kan være vanskeligt i de enkelte Tilfælde, men det maa selvfølgelig fremgaa af en kemisk Undersøgelse, hvorved man enten fastsætter, at Læderet skal indeholde saa og saa mange Procent, hvad skal jeg sige, Hudestof eller saa og saa mange Procent Garvningsstof. Det er Hensigten, at det skal være saaledes, og det er et Forhold, der vil blive givet Udvalget Oplysning om.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen omtalte ogsaa i denne Forbindelse, at der maatte tages et meget vidtgaende Hensyn til Udvalgets Udtalelser eller Indstillinger vedrørende disse Forhold. Det er jeg ganske enig med ham i, og jeg forudsætter i det hele taget, at naar der nedsættes et Udvalg af den Art, her er Tale om, vil Udvalget faa en meget betydelig Indflydelse paa, hvorledes Forholdene her i det hele kommer til at ligge.

Med Hensyn til Herrekonfektionen er der fra flere Sider udtalt Tvivl om, hvorvidt Grænsen, de 40 pCt., nu ogsaa var det rette Kriterium. Jeg kan for saa vidt være enig med de ærede Medlemmer i, at det kan være en noget vilkaarlig valgt Grænse, men naar denne Grænse er valgt, hænger det sammen med den Henvendelse, som kom til det saakaldte Dumping-Udvalg sidste Foraar fra Fabrikanten indenfor Herrekonfektionen, hvor man netop opstillede denne Grænse, og jeg havde unægtelig Følelsen af ved de Forhandlinger, jeg den Gang førte med Udvalget om dette Forhold, at man fra alle Sider indenfor Udvalget ønskede at komme til en Ordning, hvorigennem man kunde forbyde Indførsel af disse slette Varer.

Nu er jeg fuldstændig klar over — det fremgaa af det ærede Medlem Hr. Himmelstrups, og jeg tror ogsaa et andet æret Medlems Tale —, at naar der er Tale om Indførsel af Varer, der indeholder baade Uld og Bomuld, skal Varerne fortoldes til den højeste Sats, med andre Ord, hvis der blot er en forholdsvis ringe Del Uld i Varer, skal de fortoldes som Uldvarer, og derfor bliver det faktisk og praktisk et Forbud mod Indførsel af Varer med et meget ringe Kvantum Uld.

Men man maa jo ikke glemme — det vil jeg gerne gøre opmærksom paa, og det er ogsaa fremhævet fra flere Sider —, at der selvfølgelig findes en hel Del Varer, Arbejdsklæder, Sportsklæder, Sommerklæder af forskellig Kvalitet o. s. v., som i og for sig er gode Varer, selv om de ikke indeholder de 40 pCt. Uld,

og derfor i høj Grad anvendelige. Det er selvfølgelig ikke Hensigten at hindre hverken Fremstillingen eller Indførselen af disse Varer, og derfor har man i Lovforslagets § 4 Dispensationsbestemmelsen, hvorigennem man netop tilsigter, at tillade baade Fremstilling og Indførsel af disse Varer.

Jeg tror nu slet ikke, at det vil volde saa stor Vanskelighed for Administrationen at ramme det rigtige her. Det kan godt være, at man i Stedet for de 40 pCt. lige saa godt kunde have sat 35 eller 30 pCt., det tør jeg for mit Vedkommende slet ikke sige, det er jo et Spørgsmaal, som man kan drøfte indenfor Udvalget.

Naar det er blevet sagt, jeg tror fra det ærede Medlem Hans Niensens Side og ogsaa fra anden Side: Hvorfor har man ikke taget Metervarer med og forbudt Indførsel af Metervarer? er der for det første dertil at sige, at det, der tages Sigte paa gennem dette Lovforslag, er de slette, svindelagtige Varer, som de blev benævnt af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Jeg ved ikke, om disse Metervarer overhovedet indføres. Jeg er i hvert Tilfælde ganske klar over, at danske Herrekonfektionister ikke vil indføre disse Metervarer og forarbejde dem til Herrekonfektion her i Landet, for det vilde overhovedet ikke kunne betale sig for dem, og det hænger antagelig sammen hermed, at man indenfor Tekstilindustrien ikke ønsker at faa Forbudet til at omfatte Metervarer.

Dette Spørgsmaal har nemlig været forhandlet med Tekstilfabrikanterne, men de ønskede ikke at faa Forbudet til at omfatte Metervarer, selvfølgelig fordi man var klar over, at det kun havde Betydning for Herrekonfektionen og ikke for Tekstilindustrien i Almindelighed. Jeg tillader mig ogsaa at gøre opmærksom paa, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget findes en Henvendelse, som kom fra Herrekonfektionisterne til Udvalget i sidste Rigsdagssamling. Der findes citeret en Udtalelse fra Herreekviperingshandlerne, der normalt maa regnes for Modstandere af Told — det var jo det, der var Tale om i denne Forbindelse —, hvori de beklager sig over

„den nye Klasse handlende, som lever af at indforskrive Varer fra Udlandet, billige czekiske eller tyske Varer, i den Grad ringe i Kvaliteten, at ingen reel Købmand vil føre dem, fordi ingen Kunde kan være tjent med dem, selv til den billigste Pris. Der skal jo dog være et Minimum af Holdbarhed, selv om Prisen